

H02k 17/10

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40527

Kl. 21 d², 18/01**Tomasz Tarasiuk**

Warszawa, Polska

Andrzej Zieliński

Warszawa, Polska

Napęd Ferrarisa z samoprzesunięciem fazowym

Patent trwa od dnia 9 stycznia 1957 r.

Znane dotychczas napędy Ferrarisa, stosowane jako elektryczne mierniki jednowielkościowe i drobne napędy jednofazowe są stosunkowo skomplikowane w przypadku stosowania układu z przesunięciem fazowym pojemnościowym, obarczone zaś znaczną stratą mocy w układzie o jednym obwodzie magnetycznym z przesunięciem fazowym od zwoju zwartego.

Napęd Ferrarisa będący przedmiotem niniejszego pomysłu zachowuje prostotę układu ze zwojem zwartym, przy wydatnym zmniejszeniu straty mocy, dzięki znacznemu samoprzesunięciu fazowemu strumieni magnetycznych na skutek nierówności względnych przewodności tarczy dla prądów wirowych, otrzymanej przez umieszczenie sekcji biegunów elektromagnesu w różnej odległości od krawędzi tarczy.

Układ ten jest przedstawiony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok boczny

elektromagnesu i tarczy, fig. 2 — widok czółowy, na którym linią pogrubioną oznaczono ślady biegunów profilowanych, fig. 3 zaś — widok elektromagnesu z góry. Napęd ten składa się z tarczy 1 płaskiej lub jak uwidoczniło na rysunku, w zastosowaniu do gramofonu elektrycznego z cylindrycznym obrzeżem, wykonanej z materiału dobrze przewodzącego i osadzonej obrotowo. Krawędź lub cylindryczne obrzeże tarczy umieszczone jest w szczelinie elektromagnesu, którego uzwojenie 2 obejmuje rdzeń z blachy elektrotechnicznej o dwu sekcjach 3 i 4 oddzielonych przekładką dystansową 5, wykonaną z materiału niemagnetycznego. Bieguny sekcji 3 mają szczelinę powietrzną mniejszą i wyższą niż bieguny sekcji 4. Bieguny zaś ustawiono tak, że biegun sekcji 4 jest dalej od krawędzi tarczy 1 niż biegun sekcji 3, który w krańcowym przypadku wysunięty jest poza krawędź tarczy. Ten krańcowy przypadek uwidoczniło na rysunku.

Zastrzeżenia patentowe

1. Napęd Ferrarisa z samoprzesunięciem fazowym, składający się z obrotowo osadzonej tarczy przewodzącej, umieszczonej krawędzią w szczelinie elektromagnesu, którego uzwojenie obejmuje oddzielone przekładką niemagnetyczną dwie sekcje rdzenia, **znamienny tym, że** bieguny sekcji (4) są umieszczone dalej od krawędzi tarczy (1) niż bie-

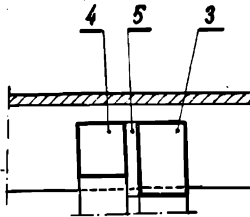
guny sekcji (3), wysunięte w przypadku krańcowym poza krawędź tej tarczy.

2. Napęd Ferrarisa z samoprzesunięciem fazowym według zastrz. 1, **znamienny tym, że** bieguny sekcji (4) mają większą szczelinę powietrzną niż bieguny sekcji (3).

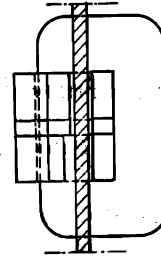
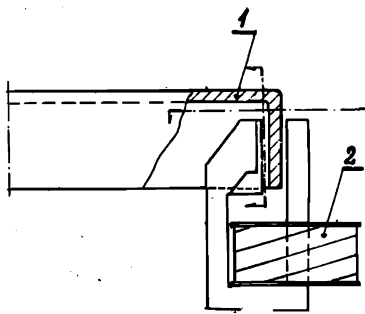
Tomasz Tarasiuk

Andrzej Zieliński

fig. 2

fig. 1

fig. 3.